Z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 177. Piątek 5. Sierpnia 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył na uroczystej audyencyi 25. b. m. przyjąć księcia Latour d'Auvergne mianowanego przez Cesarza Francuzów nadzwyczajnym posłem i odebrać tegoż listy uwierzytelniające.

Do końca lipca b. r. panowała zaraza na bydło rogate w Zalesiach powiatu czortkowskiego i w Słonem powiatu zaleszczyckiego, gdzie z 473 sztuk bydła, 5 padło, 20 chorych i 4 zdrowych ubito.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 2. sierpnia 1870.

Część nieurzędowa.

Lwów, 5. sierpnia.

Bliższe szczegóły o pierwszej bitwie nad Renem podaje następujący telegram, któryśmy otrzymali wczoraj już po wyjściu Gazety:

— Paryż, 4. sierpnia. W walce pod Saarbrücken Francuzi zdobyli wysuniętą pozycyę bagnetem. 20 tysięcy Prusaków, którzy obsadzili miasto, cofnęło się na przeciwległe wzgórza. „Liberté" potwierdza doniesienie, że w walce na morzu bałtyckiem wzięli Francuzi dwie pruskie łodzie kanonierskie. Urzędowy buletyn donosi: W skutek walki opanował generał Frossard wzgórza, które dominują nad Saarbrücken i przystępem do Saary. Baterya nieprzyjacielska po lewej stronie Saarbrücken zmuszoną została do zaniechania ognia. Wojska francuskie obozują na zdobytej pozycyi.

Wszystkie dzienniki czeskie zajmują się w tej chwili, jak to zgóry przypuścić było można rozwiązaniem sejmu czeskiego. „Nar. listy" nie są jeszcze zadowolone, gdyż uważają, że krok ten rządu wynikł z porozumienia ze stronnictwem reprezentowanem przez dziennik „Vaterland". „Nar. listy" piszą, że deklaranci nie zadowolą się tym eksperymentem i odpowiedzą rządowi: „Nie przystąpimy do żadnej czynności, do której nas wzywa rząd wiedeński dotąd, dopóki nie zostanie usunięty spór prawno-polityczny korony czeskiej w monarchii Habsburgskiej i dopóki nie zostanie wprowadzone i poręczone takie stanowisko czeskiej korony do austryackiej monarchii, któreby wzbudziło w nas przekonanie, że przynosimy ofiary nie tylko dla utrzymania Austryi, lecz równocześnie bronimy przez to także państwowej autonomii korony czeskiej."

W tym samym duchu a nawet z większą jeszcze stanowczością pisze "Pokrok". Dziennik ten zapowiada, że stronnictwo jego nie widzi powodu, dla którego zmienićby miało w obecnej chwili swoją taktykę i wejść do sejmu, który właściwie będzie tylko kollegium wyborczem dla Rady państwa. Myśl wysłania adresu do tronu wydaje się „Pokrokowi" niewłaściwą, gdyż obawia się, by ta manifestacya nie skończyła się tak, jak adres sejmu z 25. lutego 1867 r. Najmniej zadowoloną z rozwiązania sejmu czeskiego jest „Politik" i upomina, by się nie łudzono nadzieją, że Czesi wezmą udział w Radzie państwa.

„Ubolewać należy, — pisze "Prager Abendbl." — nad tym tonem pism opozycyjnych w chwili, gdy sam monarcha apeluje do wierności swoich ludów. Odpowiedź dzienników czeskich na tę odezwę monarchy nie zgadza się z dawniejszemi twierdzeniami tychże samych organów, że myślą przewodnią opozycyi jest silna Austrya. Chwila obecna jest ważną i dla czeskiej opozycyi. Powinna ona nie zapominać, że duma i przechwałki wyprzedzają zawsze upadek a nigdy pomyślny skutek."

„Jour. officiel" pisze w swym buletynie tygodniowym: My nie prowadzimy wojny przeciw Niemcom, lecz przeciw Prusom a raczej przeciw polityce Bismarcka. Dziennik urzędowy przypomina pokój zawarty w Villafranca i zjazd cesarza Napoleona z królem pruskim w Compiègne w r. 1861. Cesarz Napoleon jeszcze przed bitwą pod Sadową wypowiedział swe myśli, by przez pogodzenie prawa Prus i państw środkowych Niemiec, tudzież przez utrzymanie Austryi na jej wysokiej pozycyi pomiędzy niemieckiemi ludami uczyniono zadość życzeniom i interesom niemieckiego narodu. Urzeczywistnienie tego programu nie sprowadziłoby na Niemicy nieszczęścia despotyzmu i wojny. „Journal officiel" krytykuje zaborczą politykę Bismarcka, która wprowadziła do Niemiec stan wojenny, gdyż poświęciła niezawisłość państw pojedyńczych pruskiej ambicyi. „Journal officiel" ubolewa, że króla Wilhelma opanował niesumienny minister i dodaje, że Francya niemniej ubolewa nad sytuacyą zgotowaną przez Prusy południowo-niemieckim państwom, których niezawisłość ocalił cesarz Napoleon po bitwie pod Sadową. Tradycyjna sympatya Francyi dla południowych państw przetrwa wojnę. Cesarz Napoleon pragnie, by niemieckie kraje swobodnie losami swojemi rozporządzały, chce Niemcy uwolnić od ucisku pruskiego, pogodzić legalne żądania ludów z prawami książąt, częste Europie grożące zaczepki powstrzymać, narodowość duńską ocalić przed zupełną zagładą i osiągnąć słuszny i trwały pokój oparty na umiarkowaniu, sprawiedliwości i prawie. Jest to myśl przewodnia dzisiejszej wojny. Wojna ta nie toczy się o ambicyę lecz o równowagę. Jest ona słabą obroną przeciw bezprawiu, satysfakcyą za wielkie zniewagi i karą za niesprawiedliwe akta. Ufamy — pisze dalej „Journal officiel" — w opinię publiczną. Chcemy, by Niemcy przestały służyć ambicyi i egoizmowi Prus i powróciły na drogę mądrości i szczęścia. Niemcy sami ostatecznie uznają lojalność Francyi i cesarza Napoleona.

Berlin. Król pruski przybył 2. b. m. o 6. godzinie rano do Moguncyi i wysiadł w wielkoksiążęcym pałacu. W nocy przyszły raporta od wszystkich korpusów armii. Wszędzie panuje spokój i otucha.

— „Kreuz Ztg." zamieszcza następujący artykuł sytuacyjny: „Gorące serca a chłodna głowa — te są dwa główne przymioty duchowego uzbrojenia, w jakieśmy wszyscy na nadchodzące czasy wojenne opatrzeć się powinni. Niech każdy pełni swą powinność z poważną gorliwością na miejscu, na które go postawiono, czy to w domu, czy na zewnątrz, i niechaj się nie pozwoli fałszywą niespokojnością miotać i wzburzać w tę i ową stronę. Niespokojność jest jedynie chorobliwą siostrą zdrowego ruchu serca, z jakim pomyślność i niepomyślność ojczyzny jako swoję własną się czuje i z nią żyje. Napomnienie nasze wymierzone jest dziś głównie przeciwko apetytowi na wiadomości, któremu czas i wypadki nie dość szybko biegną, i który nastręcza grunt przydatny do chętnego przyjmowania wszelkich z wiatru pochwyconych pogłosek. Nie rzadko obecnie redakcyi gazety zadają pytania: „„Czy zamieścicie dziś sprawozdanie o wielkiej utarczce?"" „„Czy jest prawdą, że od dziś rana na granicy tyle a tyle pułków się bije?"" „„Czy nie dacie dziś nadzwyczajnego dodatku?."" I jeżeli odpowiedź brzmi: Nie wiemy o niczem, natenczas podejrzywają nas, że jesteśmy źle poinformowanymi, lub wystawiamy się na niebezpieczeństwo utwierdzenia w mniemaniu, że coś złego się stało, które się chce ukryć. A zatem — serce mieć gorące a głowę chłodną. Dobremu czy złemu — nie wierzyć rychlej, nim nie zostanie stwierdzone — nie radować się, zanim nie nadejdzie czas do radości, lecz również nie kłopotać się, zanim nie wybije godzina troski. Możemy ufać naszemu rządowi, że nie będzie wydawał sztucznie przykrojonych biuletynów, lecz zdawać będzie sprawę o wypadkach wojennych jawnie i szczerze. Zanosimy także wyraźnie jeszcze prośbę do naszych przyjaciół i czytelników o wspieranie nas w naszym niełatwym urzędzie publicysty w czasach wojennych przez szybkie przesyłanie i ustne komunikowanie nam wiarogodnych wiadomości — o rychłe sprostowanie pomyłek, któreby się nam wydarzyć mogły — i nareszcie o dopomaganie, ażeby mianowicie w kołach, w których poszanowanie przed wszystkiem, co jest opowiadanem i drukowanem za wielkie jest a uzdolnienie do krytycznego ocenienia za małe, niepotwierdzone wieści bezpotrzebnie nie kursowały. Wiara jest piękną i wspaniałą rzeczą; lecz w sprawach tego świata wątpliwość jest często bardziej na miejscu i w każdym razie lepsza od łatwowierności."

— W Moguncyi zamknięto gimnazyum, szkołę realną, tudzież wszystkie publiczne zakłady. Lokale szkoły realnej, w połączeniu z przytykającemi koszarami obrócono na lazaret.

— Stosunki pomiędzy Prusami a Anglią stają się coraz drażliwszemi. "Berliner Börsen-Ztg.", chcąc Anglią dla Niemiec uczynić powolniejszą, straszy zajęciem Luksemburga przez Francyą. Ponieważ każdy objaw prasy niemieckiej w stosunkach z Anglią w tym czasie ważną jest wskazówką, przeto nie od rzeczy będzie przytoczyć tu pomieniony artykuł organu niemieckiego świata kupieckiego. "Berliner Börsen-Ztg." tak rozumuje: „W obecnej chwili, w której potężne armie Niemiec i Francyi zbrojno przeciwko sobie stoją, i każda ze stron usiłuje zbadać słabe strony drugiej, tudzież wyzyskać o ile się da szanse dla swej własnej korzyści, spoczywa wzrok nasz z największem wytężeniem na mieście Luksemburgu. Pomimo, że potężna ta forteca pozbawiona jest części swej obrony, to przecież i dziś byłaby ona niezmiernie ważnym punktem w ręku tej lub owej strony wojującej i nie wątpimy, że o nią szczególnie twarde boje staczane będą. Wprawdzie ogłoszono Luksemburg neutralnym, to jednakże nie wiele znaczy, ponieważ jeżeli neutralność już w czasie, w którym pod gwarancyą wszystkich mocarstw postawioną była, przez jednego z członków gabinetu angielskiego, za dzieło którego stypulacyą ową właściwie uważać można, pozbawioną być mogła w urzędowej mowie jej ważności i przedstawioną za dość iluzoryczną, — toć przyjąć nie można, że wodzowie ją bardziej szanować będą. Było to na posiedzeniu angielskiej izby niższej dnia 14. czerwca 1847 roku, kiedy minister lord Stanley na interpelacyą Labouchere'a z powodu ze strony Anglii przyjętej wspólnej gwarancyi o neutralności Luksemburga pomiędzy innemi oświadczył, co na następuje: „Zauważyć należy, że mamy do czynienia z gwarancyą zbiorową, pod czem rozumieć trzeba, że w razie naruszenia neutralności wszystkie mocarstwa na traktacie podpisane zawezwane być mogą do akcyi zbiorowej, nie będąc żadne pojedyńczo zobowiązane do wkroczenia. Podobna gwarancya posiada oczywiście bardziej charakter moralnej sankcyi postanowionego wspólnie, niż ewentualnego obowiązku zbrojnej interwencyi. Z gwarancyi takiej wynika dla każdego pojedyńczego prawo, lecz w żadnym razie obowiązek prowadzenia wojny. Gwarantowaliśmy Szwajcaryą, pomimo to pewniebyśmy nie poczuwali się do obowiązku dobycia za nią oręża, gdyby się cała Europa połączyła w uderzeniu na nią. W ten sam sposób mieliśmy udział w układach, postanowionych pod względem Polski, a nie prowadziliśmy wojny, kiedy takowe naruszone zostały." Jeżeli te zapatrywania, które nie tylko objawiają małość ducha kramarskiego, ale nadto — specyalnie w zdaniu tyczącem się Szwajcaryi — haniebne tchórzostwo, jeszcze dziś w Anglii są decydującemi (a obawiamy się, że tak jest), natenczas okupacya Luksemburga ze strony Francuzów równie mało znajdzie Anglików gotowych do wielkiego czynu, jak Benedettego projekt do przymierza zdoła ją doń popchnąć. Lecz innem jest pytanie, czy przy usposobieniu, jakie wszędzie obecnie przeciwko Francyi panuje, nie wynikłaby w skutek nowego złamania ugod międzyna-

rodowych, przez nią przedsięwziętego, owa ewentualność zawezwania wszystkich mocarstw na traktacie podpisanych do akcyi zbiorowej, któregoby natychmiastowy rezultat mógł być ten, że zdeterminowane i czynne zachowanie się pojedyńczych mocarstw zmusiłoby mniej skłonne do połączenia się.“

Ta sama gazeta pisze o Duńczykach: „Duńczycy zdają się przywłaszczać sobie pojmowanie neutralności przez Anglików. Podług wiarogodnych wiadomości ma w Kopenhadze siedmiu rotmanów duńskich całkiem być przygotowanych, ażeby flotę francuską przyprowadzić na nasze wody i, jeżeli być może, do naszych portów.“

— Że w Berlinie nie są zadowoleni z zachowania się Anglii, dowodem tego są artykuły dzienników rządowych. Tak na przykład pisze „Nordd. Allg. Ztg.“ „Podług telegraficznych doniesień powiedział lord Granville w Izbie wyższej, że ścisła neutralność Anglii tem już jest udowodniona, iż obydwie strony wojujące w tym względzie na Anglię się użalają. Rzecz zaiste trudna do zrozumienia, gdyż północne Niemcy bardzo żywo przez swego posła w Londynie przeciw temu remonstrowały. Że Anglia z wiedzą rządu służy za fabrykę patronów dla piechoty francuskiej, za stajnię dla artyleryi i konnicy przeciw Niemcom w polu stojącej i że Anglia dostarcza także węgla dla francuskiej floty, to Francya nie mogła mieć żadnego powodu użalać się na taką pobłażliwość rządu angielskiego. Miałażby taka „neutralność“ Anglii być jeszcze niedostateczną dla Francuzów? To przecież pomimo pretensyonalności francuskiej w obec uprzejmości lorda Granville trudno przypuścić. Pewnem jednak jest, że opinia publiczna w Niemczech z każdem dniem surowiej osądza tę politykę lorda Granville, i że każdy już dziś pyta, czy Anglia istotnie potrzebuje drugiego wydania kwestyi okrętu „Alabama“?

— Obawy pruskie co do przyszłego zachowania się Danii i usposobienie opinii publicznej tego kraju w ten sposób przedstawia „Berliner Börsen-Zeitung“:

„Zdaje się, że doniesienia o rozpoczęciu na większą skalę kroków nieprzyjacielskich nasamprzód od strony morza nadejdą, jeżeli się wiadomość telegraficzna z Sonderburga potwierdzi, że z Kopenhagi już widać flotę francuską. Z naszej strony trzeba będzie mieć bardzo pilne oko mianowicie na Danią, ponieważ różne oznaki przemawiają za tem, że neutralności owego kraju nie można w żaden sposób uważać za zabezpieczoną pomimo wysłanej w świat ogólnej depeszy i pomimo odnowienia rozporządzenia z r. 1853, które w skutek neutralności zakazuje duńskim poddanym zaciągać się do służby u mocarstw wojujących. Donieśliśmy już, że duńskie zapatrywania na neutralność zgadzają się z angielskiemi, jeżeli rotmanom duńskim wolno być na pogotowiu do przeprowadzenia floty nieprzyjacielskiej do naszych warsztatów i naszych portów. Podobne oznaki, mianowicie także zachowanie się duńskiej prasy dają do poznania, że się tylko czeka na pojawienie francuskiej floty, ażeby się pozwolić wyrwać ze stanowiska neutralnego. Z prawdziwą fides punica zauważa „Faedrelandet“: „„Neutralność jest tymczasowym pokojem. Ogłaszając się neutralnym, nie daje się bynajmniej do poznania, że się chce strzedz pokoju pod wszelkiemi ewentualnościami, lecz jedynie, że go się pragnie tak długo utrzymać, jak długo to będzie możebna. Jeżeli Dania zatem oświadcza się teraz neutralną, to przez to nie powiada jeszcze, iż nie może wybić godzina, w której za broń pochwyci, lecz okazuje przez to jedynie stanowczo sformułowane życzenie pokoju. Jeżeli zaś trafnie osądzimy publiczną opinię naszego kraju, to ma całkiem przeciwne życzenie.““ „Faedrelandet“ stanowczo całkiem przemawia, że owa chwila dla Danii teraz nadeszła, w której przy boku Francyi na wojnę wyruszyć powinna, „„gdyż““ — pisze — „„czyż tej wojny, przed którą się obecnie znajdujemy, nie pragnęliśmy i nie oczekiwaliśmy przez lat sześć? A teraz, kiedy nadeszła, teraz nie mielibyśmy z niej korzystać? Nie mielibyśmy wtedy być narodem, który zasługuje na istnienie, narodem, który ma pretensyę do szacunku przez siebie samego i przez innych, lecz tworzylibyśmy jedynie gromadę chwiejących się dzieci?““ Ważniejszym jeszcze jest artykuł biskupa Monrada w „Berlingske Tidende“, w końcu którego wyrażono: „Powiedzianem jest w jednym z większych dzienników niemieckich, że Dania nie będzie życzyła sobie wziąć udziału w wojnie, gdyż się będzie obawiała, żeby nie była zmuszoną w końcu do zapłacenia wszystkiego. Słusznem jest wprawdzie całkiem, że obawę tę wszyscy podzielają, którzy nie mają pewności o wypadku wojny. Lecz obok obawy jest i nadzieja, że odebraną być może owa część Szlezwiku, która jest duńską i życzy sobie pozostać przy Danii. Gdyby Prusy postanowienia pokoju pragskiego były wypełniły i przez oddanie duńskiego Szlezwiku uznały prawo, natenczas to byłoby nas uwolniło od walki pomiędzy sprzecznemi uczuciami a życzenie zachowania neutralności byłoby jednogłośne; że Prusy duńskiego Szlezwiku pomimo zobowiązania traktatem nie chcą wydać, to jest groźbą zachodowi krajów duńskich. Jakąkolwiek uchwałę rząd poweźmie, zawsze z niej powstaną wielkie niebezpieczeństwa dla ojczyzny. Jeżeli wypadek będzie pomyślnym, to uważany będzie rząd za roztropny, w razie przeciwnym za nieroztropny. Może być dla rządu pożądanem mieć pogląd na stosunki, lecz przecież on daleko je lepiej osądzić będzie w stanie, niż ktokolwiek za granicą. I tak na przykład jest możebnem, że obydwie wojujące strony życzą sobie neutralności Danii. Jesteśmy z tego powodu przekonanymi, że wszystkie zatargi stronnicze w czasie tym umilkną i że naród duński na sztandarze swoim wypisze owe piękne słowa 44 mężów folkenthingu: Kwestya szlezwicka nie jest sprawą stronniczą, lecz narodową.““ — Obawiać się bardzo należy, ażeby podobna mowa nie wywarła skutków na łatwo burzący się naród duński, Francuzów północy, jak się chętnie nazywać zwykli i ażeby rząd przez sfanatyzowane tłumy ludu nie był popchnięty do zgubnych postanowień.“

Paryż. Podana telegrafem nota dziennika „Jour. officiel“, która zbija pogłoskę o przymusowym kursie banknotów, tak opiewa: „Od kilku dni usiłowano publiczność pogodzić z myślą przymusowego kursu not banku francuskiego i wmawiano w publiczność, że ten wielki instytut finansowy nie sprzeciwia się temu pomysłowi. Nic nie jest nieprawdziwszem nad tę pogłoskę. Bank francuski, oparty na znacznej sumie gotówki i na zaufaniu handlu i przemysłu nie żądał nigdy podobnej kombinacyi i odrzuciłby ją był stanowczo, gdyby mu ją podsunięto. Bank francuski uważa kurs przymusowy w pośród dzisiejszych okoliczności za środek niewłaściwy i zgubny. Należy zatem raz na zawsze nie wierzyć w pogłoski, z których wynika, że bank chce osłabić kredyt publiczny przez zniżenie wartości pieniędzy papierowych i nadto przez zbytne podniesienie wartości brzęczącej monety. Bank sądzi, że przysługującemi mu operacyami i używanemi dotąd środkami będzie mógł najzupełniej odpowiedzieć wszystkim uzasadnionym potrzebom i odrzuca stanowczo te ostateczne środki, których niebezpieczne następstwa znają wszyscy ludzie kompetentni.“

— O stosunku Francyi do Rosyi zawiera „Journal officiel“ następującą korespondencyę z Petersburga: „Starcie pomiędzy Francyą a Prusami jest tu przedmiotem powszechnej uwagi, a mylnem jest twierdzenie, że natarczywość pruskiej polityki, która stała się prawdziwym powodem wojny, znajduje u Rosyan jakąkolwiek sympatyę. Od dłuższego czasu śledzimy z usprawiedliwioną aż nadto czujnością postępy mocarstwa, które pragnie z morza bałtyckiego zrobić pruskie morze, a tem samem zagraża równowadze północy i najważniejszym interesom naszego rządu. My Rosyanie nie przystajemy nigdy na germańskie zabory, a jeżeli szanujemy Niemcy, to w zamian za to żądamy, by Niemcy nas szanowały. Od kilku lat pojawiają się w naszych bałtyckich prowincyach pruskie agitacye, które wprawdzie nie osiągają skutku wobec patryotyzmu tej dla cara tak wiernej ludności, ale są zawsze bardzo charakterystycznym objawem pruskich intryg i pruskiej ambicyi. Prawdziwie niesprawiedliwe postępowanie berlińskiego gabinetu wobec Danii obudziło i u nas gniew żywy. Do naszej tradycyjnej polityki należy rzeczywiście obrona tej małej walecznej Danii, której egzystencya tak jest potrzebną dla ogólnych interesów Europy, i która tak lojalnie i zacnie trzyma w swych rękach klucz do morza bałtyckiego. Nikt z nas nie zapomniał o wspaniałomyślnej pomocy, którą cesarz Mikołaj udzielił Danii podczas przesilenia w r. 1848. Rosyjska flota pojawiła się koło Kopenhagi, ażeby bronić ten kraj przeciw znienawidzonym zachciankom, a rząd cara najczynniejszy wziął udział w traktacie z r. 1852, w którym wszystkie mocarstwa integralność duńskiej monarchii uznały za zasadę niezbędną dla równowagi europejskiej. Prusy także zmuszone zostały do uznania tej zasady i podpisały się na traktacie z r. 1852. Wiemy, jak Prusy dotrzymały swe wyraźne przyrzeczenie. Powtarzam wam, że złamanie przyrzeczenia ze strony berlińskiego gabinetu wywołało oburzenie wszystkich uczciwych ludzi w Rosyi. W czasie pokoju pragskiego zdawało nam się, że spostrzegamy u Prus pewien rodzaj skrupułów sumienia i nie mogliśmy przypuszczać, by hr. Bismarck mógł zadrwić sobie z cesarza Napoleona III., którego pośrednictwu zawdzięczyć należy artykuł o północnym Szleswiku. Wiemy, że gabinet petersburski nieraz żalił się na tę sytuacyę brzemienną w burze i gdyby hr. Bismarck usłuchał był rad naszych, nie spadłaby na niego tak ciężka odpowiedzialność za niewykonanie traktatu pragskiego. Cesarz Aleksander przekonał się podczas swej ostatniej podróży, jak mocno polityka pruska zagraża państwom południowo-niemieckim, których niezawisłość i autonomia jest jedną z głównych tradycyi rosyjskiej dyplomacyi. Królowa wirtembergska jest siostrą cara a nasz monarcha jest kuzynem wielkiego księcia hesskiego. Córka króla duńskiego jest żoną następcy tronu a pokrewieństwo to zbliżyło jeszcze mocniej dwór petersburgski do dworu duńskiego. Bądźcie pewni, że wszystkie te fakta zaważą w szali naszych postanowień i nie myślcie, by kto z nas lgnął tak silnie do Prus. Muszę zwrócić waszą uwagę na tę szczególną życzliwość naszego cesarza dla waszego posła, której nowe i publiczne dowody ciągle spostrzegamy. Jenerałowi Fleury przynosi korzyść jego stanowisko, gdyż jak wojskowy towarzyszy carowi przy przeglądach wojsk. Nasz cesarz wita jenerała Fleury najuprzejmiej przed wojskiem a cały świat widzi, w jak życzliwy sposób traktują tu reprezentanta cesarza Napoleona.“

Florencya. Wiadomość, że Prusy w odwołaniu załogi francuskiej z Rzymu widzą oznakę tajnych porozumień pomiędzy Francyą a Włochami i że z tego powodu żądały od włoskiego gabinetu jasnego określenia włoskiej polityki, zbija stanowczo urzędowy dziennik „Opinione.“ Włochy ogłosiły już swoję neutralność a Prusy nie życzą sobie zapewnie zmiany ich polityki.

Rzym. O odwołaniu załogi francuskiej z państwa kościelnego pisze „Constitutionnel:“ „Odwołanie wojska francuskiego z państwa kościelnego jest faktem dokonanym. Rząd cesarski, jak nam doniesiono, uwiadomił apostolską stolicę o tem postanowieniu, które zresztą nie pociągnie za sobą żadnego niebezpieczeństwa dla państwa kościelnego. Podczas zawarcia francusko-włoskiej konwencyi z r. 1864 można się jeszcze było uspokoić postawą rzymskiej ludności. Wypadki z r. 1867 jasno okazały, że papież nie potrzebuje obawiać się stronnictwa rewolucyjnego i że jedyne niebezpieczeństwo grozi mu z zewnątrz. Niebezpieczeństwo to usunąć pragnął gabinet francuski artykułem pierwszym konwencyi z r. 1864, w którym rząd włoski zobowiązał się, iż nie napadnie i napaść nie pozwoli na terytoryum papieskie. Wykonanie tego artykułu jest obecnie zabezpieczone. Widzieliśmy, w jak sympatyczny sposób mówił o Francyi pan Visconti-Venosta we włoskim parlamencie i jak stanowczo sprzeciwił się każdemu aktowi, któryby ściągnął na nas kłopoty w obecnej chwili. Ten ton szlachetny i lojalny mowy ministra włoskiego jest zgodnym z obowiązaniami, które przyjął na siebie gabinet florentyński. Rząd włoski ma silne postanowienie wykonania konwencyi z r. 1864 i musimy dodać: rząd włoski ma także siłę potrzebną do tego przedsięwzięcia. Wycofanie naszych wojsk z Rzymu wywołała wojna obecna. Bezpieczeństwo ojca św., integralność jego terytoryum mają rękojmię w honorze ludności włoskiej i energii włoskiego rządu.“

„Patrie“ dodaje, że rząd rzymski przyjął przychylnie uwiadomienie o wycofaniu wojska francuskiego z Rzymu a kardynał Antonelli należycie ocenił motywa rządu francuskiego w tej sprawie.

Kronika.

(Wykaz osób aresztowanych w Krakowie.) W miesiącu lipcu 1870 aresztowały organa krakowskiej dyrekcyi policyi 460 osób. Z tych oddano sądom cywilno-karnym 97 a mianowicie: za gwałt publiczny 7, za kradzież 53, za sprzeniewierzenie 1, za oszustwo 4, za złośliwe uszkodzenie cudzej własności 2, za obrazę straży 14, za pobicie, skaleczenie i inne uszkodzenia ciała 15, za uczestnictwo w rozpowszechnieniu biletów bankowych 1. Oddano magistratowi za żebranie, brak zatrudnienia, brak miejsca pobytu, niemoralne życie, zbiegnięcie z terminu i z domu przytułku 178. W szpitalu umieszczono nierządnic 14. Ukarano zaś policyjnie za włóczęgostwo, pijaństwo,

ekscesa i t. p. 169. Nadto pociągnięto do odpowiedzialności 44 osób, a mianowicie: za powrót z wydalenia 1, za przewinienia w służbie 17, za przekroczenia przepisów dorożkaskich 9, za pozostawienie koni bez dozoru 1, za spieszną i nieostrożną jazdę 5, za samowładne zatrzymanie cudzej własności 2, za przekroczenie przepisów meldunkowych 4, za otwarcie szynków w godzinach niedozwolonych 5.

(Nagroda za ocalenie życia.) Sylwester Relikowski, dyurnista w Przemyślu, otrzymał od c. k. namiestnictwa przepisaną nagrodę w kwocie 25 złr. za ocalenie życia człowiekowi tonącemu w Sanie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 4. sierpnia. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 7 złr. 50 c. do 9 złr. 25 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 40 c. do 4 złr. 50 c., jęczmień 140 ℔ — złr. — c. do — złr. — c., hreczki 140 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 75 c., owies 100 ℔ 3 złr. 50 c. do 3 złr. 60 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 75 c. do 5 złr. 25 c., groch 180 ℔ 5 złr. 20 c. do 6 złr. 50 c.; soczewica 180 ℔ 8 złr. 25 c. do 8 złr. 50 c., fasosa 180 ℔ 7 złr. 50 c. do 8 złr. 25 c., jagły 180 ℔ 11 złr. 25 c. do 12 złr. 50 c., koniczyna 180 ℔ 30 złr. — c. do 32 złr., rzepak 150 ℔ 11 złr. 50 c. do 12 złr. — c., rzepak letny 150 ℔ 11 złr. — c. do 11 złr. 25 c., lnianka 150 ℔ 9 złr. — c. do 9 złr. 50 c., siemię konopne 120 ℔ 7 złr. — c. do 7 złr. 15 c., siemię lniane 150 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 50 c., anyż rosyjski cet. 100 ℔ 20 złr. — c. do 21 złr. 21 c., anyż płaski 100 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 50 c., kminek 100 ℔ 17 złr. 25 c. do 17 złr. 50 c., len 100 ℔ 20 złr. — c. do 24 c., konopie 100 ℔ 20 złr. — c. do 22 złr. — c., chmiel 100 ℔ 40 złr. — c. do 45 złr. — c., miód z woskiem 100 ℔ 22 zrł. — c. do 23 złr. — c., miód patoka 100 ℔ 25 złr. 50 c. do 26 złr. — c., wosk żółty lwowski 100 ℔ 124 złr. — c. do 126 c., wosk żółty wiejski 100 ℔ 115 złr. — c. do 118 złr. — c., potaż słomiany 100 ℔ 12 złr. c. do 12 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 17 złr. 50 c. do 18 złr. — c., łój 100 ℔ 32 złr. — c. do 32 złr. 50 c., spirytus wiadro 16 złr. — c. do 16 złr. 25 c.

Stan austr. banku narodowego.

Z dniem 31. lipca 1870.

Stan czynny.		złr.
Wybite złoto i sztaby		114,965.980
Weksle na miasta zagraniczne		32,661.677
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu	61,351.241	
Eskontowane w filiach	45,336.594	106,687.836
Pożyczki za poręką w Wiedniu	26,509.500	
W zakładach filialnych	19,194.900	45,804.400
Obligacye państwa, należące do banku		1,046.406
Przywilej banku		80,000.000
Pożyczka hypotekarna		64,232.016
Giełdowo zakupione listy zastawne banku narodowego		9,552.960
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 30. czerwca 1869		15,349.746
Efekta funduszu pensyi		1,884.180
Kolej Karola Ludwika		2,769.690
Obligacye c. k. pożyczki podatkowej z r. 1864 podług kursu z 31. czerw. 1869		172.480
Gmachy i inwentarze		3,162.446
Razem		478,289.820

Stan bierny.	złr.
Fundusz banku	90,000.000
Fundusz rezerwowy	15,349.751
Obieg banknotów	304,389.240
Niepodniesione zwroty kapitałów	237.600
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	3,455.830
Należytości z żirów	79.184
Niepodniesione dywidendy	577.254
Listy zastawne w obiegu	58,920.985
Niepodniesione procenta listów zastawnych	140.222
Fundusz pensyi	1,884.235
Saldi bieżących rachunk	3,255.516
Razem	478,289.820

Ceny targowe w miesiącu czerwcu:

	Miejsce targu: Husiatyn zr.	c.	Kopeczyńce zr.	c.	Probóżna zr.	c.	Chorostków zr.	c.
	waluta austryacka							
Mec pszenicy	3	25	3	20	3	25	3	20
„ żyta	1	75	1	70	1	75	1	70
„ jęczmienia	1	40	1	35	1	40	1	35
„ owsa	1	20	1	15	1	20	1	15
„ grochu	1	75	1	70	1	75	1	70
„ hreczki	1	40	1	35	1	40	1	35
„ kukurudzy	1	50	1	45	1	50	1	45
„ ziemniaków	.	.	.	.	.	.	.	
Cetnar siana	1	25	1	20	1	25	1	20
Sąg drzewa twardego	8	.	8		7	.	5	.
„ „ miękkiego	.	.	5	.	.	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	14	.	16	.	14		14
Miara wina	.	70	.	65	.	70	.	65
„ piwa		16	.	16	.	16	.	16
Wyrobnik z wiktem	.	20	.	20	.	20	.	20
„ bez wiktu	.	30	.	30	.	30		30

Telegram Gazety Lwowskiej.

Berlin, 4. sierpnia, godzina 1. w nocy. Wolffa bióro korespondencyjne donosi: Niederrodenbach, 4. sierpnia 6. godzina po południu. Armia następcy tronu pruskiego odniosło świetne lecz krwawe zwycięstwo przed oczyma następcy tronu przy zdobyciu Weissenburga (czyli Wissembourga. Jest to masteczko warowne na granicy francuskiej przy kolei do Strassburga. Jak wiadomo, sypali tam niedawno Francuzi szaniec. Prz. Red.) i położonego za nim Geissberga przez pułki 5. i 11. pruskiego korpusu i 2. korpus bawarski. Francuska dywizya generała Douay z korpusn Mac-Mahona, pozostawiwszy namioty została rozbitą i odpartą. Generał Douay zginął. Przeszło 500 nierannych jenców, pomiędzy nimi wielu Turkusów, i jedno działo znajduje się w naszych rękach. Z naszcj strony generał Kierbach lekko strzałem draśnięty. Królewscy grenadyerzy i 50 pułk ponieśli ciężkie straty.

Ostatnia poczta.

(Telegramy „Czasu“.)

Peszt, 4. sierpnia. Dekret królewski zamyka sesyę sejmu węgierskiego, a zwołuje nową sesyę na jutro. Prezes Somsich w mowie zamykającej podnosi: że instytucya honwedów i wspólna armia zapewnią najściślejszą neutralność przez króla i naród za zbawienną uznaną. Oparci na nich, spoglądamy bez trwogi w przyszłość.

Berlin, 4. sierpnia (urzędowa). Potwierdza się, że Francuzi ostrzeliwali Saarbrücken; Prusacy opuścili miasto i rozpoczęli odwrót.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4. sierpnia.

Hotel George: PP. Hr. Wodzicki Kaz., z Olejowa. — Horodyski O., z Krogulca. — Kęszycki J., z Dźwiniaczki. — Noel de Lesser, z Żeldzca. — Matkowski F., z Jezierny. — Potocki K., z Rossyi.

Hotel europejski: Chołodecki I., z Kudynowic. — Krokowiecki F., z Podola ros. — Papara H., z Zubomostów. — Dr. Baczyński K., z Wiednia.

Hotel Langa: Błoński B., z Rossyi. — Millo A., Jass.

Hotel angielski: Abrahamowicz O., z Kijowa. — Miączyński J., z Polikrowy. — Udrycki A., z Wielkichmostów.

Hotel Kuhna: Dr. Billet D., adw., z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4 sierpnia

PP. Książe Poppow W., do Krakowa. - Hr. Baworowski W., do Ostrowa. — Hr. Dzieduszycki M., do Korniowa. — Hr. Drohojewski J., do Balic. — Lubieński W., do Poznania. Rodakowski M., i Mering J., nadpor., do Gródka. — Biedermann F., do Łoni. — Chojecki S., do Krakowa. — Krzyżanowski S., do Rosyi. — Szeliski K., do Chodaczkowa. — Zadurowicz K., na Bukowinę.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. sierpnia 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.90	+13.8	69.	W. b.sł.	2
2 god po poł.	324.20	+22.4	43.	PnW. sł	4
9 god. wiecz	324.02	+16.9	76	W. b.sł.	8

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 4. sierpnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	207	25	208	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	175	50	177	—
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	—	—	104	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	—	—	79	50
„ T. kr. gal. 4% w. a	—	—	—	—	—	—	69	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	—	—	82	—
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	—	—	90	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	—	—	67	—
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	88	6	4
„ cesarski	—	—	—	—	5	96	6	6
Napoleondor	—	—	—	—	10	48	10	60
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	54	10	70
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	98	2	6
„ papierowy „	—	—	—	—	1	51	1	52½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	93	1	96
Srebro	—	—	—	—	128	—	130	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2 sierpnia 1870.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	(Za 100 zł.) pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	60.90	61.10
od kwietnia dopaź dzierpika po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	202 —	204.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	202.—	204.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	76.—	77.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	85.—	85.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	96 50	98 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	98 50	99 50
Renty Como po 42 lir. austr.	18.—	20.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	—.—	—.—
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	64.50	65.50
Niższej Austryi	—.—	—.—
Siedmiogrodu	66.50	67.—
Węgier	70.50	71.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	174 50	175.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	212.—	213.25
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	736.—	740.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	650.—	651.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	494.—	496.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	184 50	185.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	1860	1865
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	204.—	204.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	174 50	175 50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	—.—	—.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	176.50	177 —
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	104.—	105.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	79.50	80.50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	—.—	—.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	87.50	88 50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	—.—	—.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	(za 100 zł.)	
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	84.50	85.50
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	96.—	100 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	92.—	95.—

5. Losy.

	(za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	140.—	142.—
Clarego po 40 zł. m. k.	32.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.—	90 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	13.—	15 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.—	30 —
Palfiego po 40 zł. m. k.	25.—	30 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.—	15.—
Salma po 40 zł m. k.	34 —	37.—
St. Genois „ 40 „ „	25.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	110.—	120. —
„ „ „ 50 zł. w. a.	50.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	17.—	19.—
Windischgrätza „ 20 „ „	17.—	19.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	112.50	113 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	113.75	114 75
Hamburg za 100 M. B.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	129.75	130.25
Paryż za 100 fr.	51.15	51.50

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	6.09	6 11
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10 68	10.70
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	127.75	130.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 4. sierpnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	53	40
„ „ w srebrze	62	40
Losy z 1860. roku	86	—
Akcye banku wiedeńskiego	659	—
„ „ kredytowego	223	50
Londyn 10 funtów szterlingów	129	25
Srebro	129	—
„ towarem	—	—
Napoleondor	10	48

(1831) **Edykt.** (1)

Nr. 38061. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w skutek prośby kuratora zakładu Stanisława hr. Skarbka celem wydzierżawienia należących do tej fundacyi dóbr Drohowyże z przyległościami Mikołajów, Rozwadów, Demnia, Stulsko, Wereń, Nadiatycze, Uście, Wola wielka, Wola mała, Trościaniec i Iłów, w powiecie Żydaczowskim położonych, na lat dziewięć, poczynając od dnia 24go czerwca 1871 r. publiczna licytacya w drodze ofert ustnych lub pisemnych w c. k. sądzie krajowym na dniu 25go sierpnia 1870 r. o godzinie 10tej przed południem przedsięwziętą zostanie.

Cenę wywołania rocznego czynszu dzierżawnego stanowić będzie kwota 8000 złr. w. a., a każdy chęć wydzierżawienia mający obowiązany będzie złożyć przed rozpoczęciem licytacyi w gotowiźnie, lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego podług kursu z dnia licytacyę poprzedzającego obliczonych, lub też w książeczkach galic. kasy oszczędności jako wadyum $^{1}/_{10}$ część wywołania, t. j. 800 złr. w. a. Przyjęcie lub odrzucenie rezultatu przedsięwziąść się mającej licytacyi zastrzega sobie rada administracyjna rzeczonego zakładu, wreszcie bliższe warunki tej licytacyi mogą być przejrzane w registraturze tego c. k. sądu krajowego, jako też w centralnej administracyi zakładu Stanisława hr. Skarbka we Lwowie, niemniej w zarządzie dóbr Drohowyże.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. lipca 1870.

(1822) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 421. Wydział Lwowskiej Izby adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że p. adwokat urzędujący we Lwowie Dr. Eligiusz Białoskórski umarł dnia 2. sierpnia 1870, w skutek czego Wydział zamianował zastępcą jego p. adwokata Dr. Karola Malego, a w sprawach, w którychby dla zachodzącej kolizyi zastępstwa przyjąć nie mógł, p. adwokata Dr. Konrada Gregorowicza.

Z Wydziału Izby adwokatów.

W Lwowie dnia 3. sierpnia 1870.

(1820) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 2109. Ces. król. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do publicznej wiadomości, iż na podstawie wyroku karnego c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego z dnia 13. lipca 1869 do l. 4097 celem zaspokojenia p. Wilhelmowi Habichtowi przyznanej pretensyi w kwocie 61 złr. z p. n. odbędzie się w siedzibie tutejszego sądu egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Jana Adama pod Nr. kon. 91/102 w Gorzycach położonej, żadnego ciała tabularnego nie stanowiącej, w trzech terminach, t. j. dnia 18. sierpnia, 21. września i 20. października 1870, każdą razą o 10tej godzinie przed południem, a to pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową w kwocie 130 złr. a. w.

2. Każdy chęć kupna mający winien wadyum w kwocie 13 złr. a. w. na ręce komisyi sądowej złożyć.

O czem chęć kupna mających z tym dodatkiem zawiadamia, że akt opisowego zajęcia i oszacowania, tudzież resztę warunków licytacyjnych w tutejszosądowej registraturze przejrzeć mogą.

Dąbrowa, dnia 26. czerwca 1870.

(1813) **Edykt.** (1)

Nr. 37690. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia byłego adwokata krajowego we Lwowie p. Zygmunta Rodakowskiego, teraz z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę p. Dawida Leiby Kronsteina wydanym został przeciw niemu na dniu dzisiejszym do l. 37690 nakaz zapłaty sumy wekslowej 800 złr. w. a. z p. n. z wekslu z daty Lwów 14. maja 1867 pochodzącej, który to nakaz doręczonym zostaje p. adwokatowi Dr. Tarnawieckiemu jako kuratorowi dla nieobecnego z zastępstwem p. adwokata Dr. Sermaka ustanowionemu.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 20. lipca 1870.

(1828) **Edykt.** (1)

Nr. 1137. Ces. król. sąd powiatowy w Niepołomicach wzywa niniejszem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Cachla z Woli Batorskiej, ażeby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc, do tutejszego sądu się zgłosił, i deklaracyę lub zrzeczenie do spadku ojca swego Karola Cachla, zmarłego gospodarza na dniu 18. maja 1865 w Woli Batorskiej wniósł, w przeciwnym bowiem razie spuścizna ta z resztą spadkobierców i z kuratorem dla n ego w osobie Szczepana Kołodzieja ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

Niepołomice, dnia 6. lipca 1870.

(1815) **Edykt.** (1)

Nr. 6298. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze na skutek prośby Maryi Dmytrów, urodzonej Motyka ze Stanyli, o uznanie jej małżonka Kościa Dmytrów za zmarłego, a to w celu umożliwienia proszącej zawarcia powtórnego małżeństwa wzywa niniejszem Kościa Dmytrów, który jako żołnierz c. k. 77. pułku piechoty w potyczce pod Skalicami dnia 28go czerwca 1866 miał czynny udział, i od tego czasu bez wieści zaginał, aby w przeciągu jednego roku lub kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Dr. Ehrlicha ustanowionego, lub sąd o swem życiu zawiadomił, gdyż w razie przeciwnym na ponowną prośbę Maryi Dmytrów sąd przystąpiłby do rozpoznania stanowczego jej żądania, domagającego się uznania Kościa Dmytrów za zmarłego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 30. czerwca 1870.

(1808) **Edict.** (1)

Nro. 2827. Von Seiten des Dolinaer k. k. Bezirksgerichtes wird kundgemacht, daß zur Einbringung der Forderung pr. 110 fl. öst. W., der Executionskosten pr. 2 fl. 2 kr., 1 fl. 87 kr., 2 fl., 2 fl. 12 kr., 7 fl. 96 kr. und 3 fl. 36 kr. öst. W. zu Gunsten des Dawid Gottesmann die dem Executen Hryń Chomyszyn gehörige, sub CNr. 19 in Nowosielica gelegene, keinen Tabularkörper bildende Grundrealitätshälfte am 26. August, 28. September und 13. October 1870, jedesmal um die 9te Vormittagsstunde hiergerichts, und zwar bei dem ersten und zweiten Licitationstermine über oder um den Schätzungswerth, bei dem dritten Termine dagegen um jeden Anboth an Meistbietende gegen gleich baare Bezahlung executiv veräußert werden wird.

Die Licitationsbedingnisse und der Schätzungsact können jederzeit in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Dolina, am 15. Juli 1870.

(1817) **Ogłoszenie licytacyi.** (1)

Nr. 465. Ces. król. sąd powiatowy w Zassowie w załatwieniu wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 27. stycznia 1870 L. 1112 rozpisuje celem ściągnienia przyznanej Dawidowi Eisen sumy wekslowej 200 złr. w. a. z przynal. publiczną sprzedaż ogrodu do realności pod Nr. 157 w Radomyślu należącego, korpusu tabularnego nieposiadającego, a własnością Grzegorza Wolińskiego będącego, i w tym celu wyznacza się trzy termina, na dzień 5. września, dzień 21. września i dzień 19go października 1870, każdą razą w sądzie o godzinie 10tej rano.

Akt opisania i oszacowania, tudzież warunki licytacyi w registraturze sądowej przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Zassów, dnia 30. czerwca 1870.

(1821) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 2729. W Kamionce strumiłowej otwartą została stacya telegraficzna dla powszechnego użytku z ograniczoną służbą dzienną.

C. k. Inspektorat telegrafów.

Lwów, dnia 3. sierpnia 1870.

(1824) **Edykt.** (1)

Nro. 10009. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem, iż w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego nakazu zapłaty z 15. lutego 1869 l. 2549 celem uzyskania R. H. Spirze przyznanej kwoty 1000 złr. w. a. z 6% od 6. stycznia 1869 i kosztami 5 złr. 72 kr. w. a. oraz przyznanych kosztów egzekucyi uchwałą z 16. marca 1869 l. 4134 w kwocie 17 złr. 21 kr. w. a., z 8. kwietnia 1869 l. 6039 w kwocie 3 złr. 2 kr. w. a. uchwałą z 10. maja 1869 l. 7856 w kwocie 1 złr. 36 kr. w. a. uchwałą z 26. kwietnia 1869 l. 6063 w kwocie 5 złr. 36 kr. w. a, uchwałą z 27. lipca 1869 l. 10919 w kwocie 1 złr. 72 kr. w. a. i uchwałą z 28. września 1869 l. 15315 w kwocie 4 złr. 16 kr. w. a. a obecnie w kwocie 53 złr. 73 kr. w. a. za strąceniem jednak upłaconej z dochodów sekwestrowanej realności kwoty 213 złr. 10 kr. w. a. najprzód na zaspokojenie kosztów, potem procentów a następnie części kapitału — dozwoloną została publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 21 Gm. VI. 13 Dz. VIII. w Krakowie położonej a dłużniczki Anny Suchockiej własnej, która na terminach licytacyjnych dnia 1. września 1870 i dnia 6. października 1870 zawsze o godzinie 10. rano w gmachu sądowym pod następującymi warunkami odbywać się będzie:

1. Jako cenę wywołania ustanawia się sumę szacunkową 10.221 złr. 50 kr. w a. niżej której ta realność na wyrażonych dwóch terminach sprzedaną nie zostanie. Gdyby zaś w tych dwóch terminach realność nazwana sprzedaną niezostała, natenczas wyznaczonym zostaje do przesłuchania stron względem ułatwienia warunków licytacyi termin na 7. października 1870 o godzinie 10. rano, poczem nastąpi rozpisanie trzeciego terminu licytacyi, w którym realność ta i niżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

2. Chęć kupna mający winien złożyć wadium w sumie 1023 złr. w. a. przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej albo w gotówce albo w obligacyach rządowych, listach zastawnych lub banku hipotecznego galicyjskiego z kuponami bieżącemi według ostatniego kursu, który jednak wyżej sumy nominalnej przyjętym nie będzie. Wadium nabywcy zostanie zatrzymanem, innym zaś współlicytującym zaraz po licytacyi zwróconem zostanie.

3. Nabywca winien będzie w 30 dniach po doręczeniu mu uchwały protokół licytacyi do wiadomości sądu przyjmującej, złożyć $^{1}/_{3}$ część ceny kupna, w którą może wliczyć wadium złożone w gotówce, złożone zaś w obligacyach, po złożeniu $^{1}/_{3}$ ceny kupna w gotówce, będzie mu zwróconem. Resztujące $^{2}/_{3}$ części ceny kupna będzie winien nabywca stosownie do tabeli płatniczej w 30 dniach po jej prawomocności wypłacić.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć przed terminem licytacyjnym w tutejszosądowej registraturze, zaś przy terminie licytacyi w komisyi licytacyjnej.

O tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, wiadomi wierzyciele hipoteczni do rąk własnych, zaś ci wierzyciele hipoteczni, którzyby dopiero po dniu 12. maja 1870 do hipoteki weszli lub którymby uchwała dozwalająca publicznej sprzedaży z jakiejkolwiek przyczyny przed terminem doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. adw. Józefa Schetzla z substytucyą p. adw. Dra Mochnackiego im jednocześnie ustanowionego.

Kraków, dnia 12. lipca 1870.

(1816) **Edykt.** (2)

Nr. 2278. W dalszej drodze egzekucyi prawomocnego nakazu zapłaty ces. król. sądu krajowego w Krakowie z dnia 11. września 1865 do l. 17485 w celu zaspokojenia pretensyi wekslowej p. Sary Tannenbaumowej w kwocie 700 złr. w. a. wraz 6% od dnia 24go czerwca 1864, kosztami w kwotach 7 złr. 98 kr., 18 złr. 7 kr., 5 złr. 83 kr., 10 złr. 2 kr. w. a. już dawniej, a w kwocie 16 złr. 87 kr. w. a. obecnie przyznanymi, zezwala c. k. sąd powiatowy na publiczną przymusową sprzedaż realności hipotecznych, dłużnika Franciszka Rybickiego własnych, w drodze egzekucyi już oszacowanych, a mianowicie: realności pod L. k. 160, połowy realności pod L. k. 17 i placu pod budowlę pod L. k. 2 w Brzesku położonych pod następującemi warunkami:

I. Sprzedaż publiczna tych realności każdej z osobna odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Brzesku w trzech terminach, mianowicie na dniu 16. sierpnia 1870, na dniu 4. października 1870 i na dniu 8. listopada 1870, zawsze o godzinie 9tej przed południem z tem nadmienieniem, że na tych terminach rzeczone realności tylko za cenę szacunkową lub powyżej tejże sprzedane zostaną.

II. Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa każdej z osobna z pomienionych realności w akcie szacunkowym widoczna, a mianowicie realności pod L. k. 160. 1875 złr., połowy realności pod L. k. 17. 1765 złr. i placu pod L. k. 2. 1500 złr. wal. austr.

III. Każdy chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk dotyczącej komisyi sądowej wadyum za każdą z osobna nabyć się mającą realność w $^{1}/_{10}$ części ceny szacunkowej, a mianowicie w kwocie 188 złr. w. a. do kupna realności pod L. k. 160 w Brzesku położonej, kwotę 353 złr. do kupna połowy realności pod L. k. 17, a kwotę 150 złr. w. a. do kupna placu pod L. k. 2, a to albo gotówką, albo w skarbowych papierach publicznych, lub też wreszcie w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, zawsze wedle kursu z dnia poprzedzającego licytacyę, a gazetą urzędową wykazać się mającego.

IV. Nabywca obowiązanym będzie w 30 dniach po doręczeniu mu uchwały akt licytacyi do wiadomości sądu przyjmującej, $^{1}/_{3}$ części ceny kupna do depozytu c. k. sądu powiatowego w Brzesku złożyć. Resztujące $^{2}/_{3}$ stosownie do tabeli płatniczej w 30 dniach po prawomocności tejże wypłacić.

V. Po złożeniu $^{1}/_{3}$ części ceny kupna przez nabywcę realność kupiona na jego koszt w fizyczne posiadanie oddaną mu zostanie, jednakże nabywca obowiązanym będzie od dnia fizycznego objęcia posiadania półroczne odsetki zwłoki po 5% licząc od niezapłaconych $^{2}/_{3}$ części ceny kupna do depozytu c. k. sądu powiatowego składać aż do chwili zupełnej wypłaty ceny kupna art. IV. oznaczonej.

VI. Równocześnie z oddaniem fizycznem otrzyma nabywca dekret własności kupionej realności, i zostanie za właściciela tej realności intabulowanym, zaś obowiązek uiszczenia zaległych $^{2}/_{3}$ ceny kupna z procentami 5% w stanie biernym wyż rzeczonych realności zaintabulowany zostanie, wszystkie zaś ciężary zahipotekowane na cenę kupna przeniesione będą.

VII. Gdyby nabywca powyższym warunkom niniejszej licytacyi zadość nie uczynił, natenczas na żądanie strony egzekucyę popierającej, zostanie kosztem i na niebezpieczeństwo nabywcy nowa licytacya z jednym terminem rozpisana, na której dotycząca realność za jakąkolwiek kwotę, także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie, a za doznany tym sposobem ubytek odpowiada interesentom dawniejszy warunkom licytacyi nieodpowiadający nabywca nie tylko złożonem wadyum, ale także całym swoim majątkiem.

Resztę warunków, tudzież wyciągi hipoteczne i akt detaksacyi mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, 2. czerwca 1870.

(1829) **Obwieszczenie.** (1)

L. 30742. C. k. krajowa Dyrekcya skarbowa we Lwowie podaje do wiadomości, że zamierza oddać w drodze konkurencyi prywatnemu przedsiębiorcy dostarczenie druków urzędowych w języku niemieckim, polskim i w razie potrzeby także w ruskim, dla użytku c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej i podwładnych urzędów, oraz dla c. k. Namiestnictwa we Lwowie i podrzędnych jemu władz, a jeżeliby do tego układu i inne władze względem potrzebnych im druków przystąpiły, także dla użytku tychże władz, począwszy od dnia 1go stycznia 1871, a to albo na rok jeden, od 1go stycznia 1871 po koniec grudnia 1871, albo też na bezwarunkowy przeciąg trzech lat, od 1. stycznia 1871 po koniec grudnia 1873.

Tylko właściciele drukarni będą przypuszczeni do pomienionego układu.

Chcący podjąć się tej dostawy, ma wnieść swoją ofertę na piśmie, należycie opieczętowaną i we wadyum w kwocie tysiąca złotych w. a. (1000 zł.), jako też udowodnieniem, że jest właścicielem drukarni, zaopatrzoną, do prezydym c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej we Lwowie najdalej do 20. sierpnia 1870 godziny 1. z południa.

W tych ofertach należy wyrazić imię, nazwisko i miejsce stałego zamieszkania oferenta, jakoteż oznaczyć liczbami i literami, jaki procent z ustanowionych cen druku przedsiębiorca chce opuścić.

Warunki licytacyjne można przeglądnąć i dostać przy ekonomacie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie codziennie do 2. godziny z południa, także przy c. k. Dyrekcyi skarbowej w Czerniowcach i przy c. k. powiatowych Dyrekcyach skarbowych w Krakowie, Tarnowie, Przemyślu i Stanisławowie.

Na dowód tego, że przedsiębiorcy te warunki licytacyjne przeglądnęli, należy do oferty p zyłączyć jeden egzemplarz tych warunków, które jak powyż wspomniono, przy oznaczonych urzędach można przeglądnąć i podnieść, oraz należy w ofercie się powołać na te warunki licytacyjne.

Oferty, któreby po terminie wyżoznaczonym nadeszły, nie będą uwzględnione.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej.
Lwów, dnia 19. lipca 1870.

Kundmachung.

Nr. 30742. Von Seiten der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg wird kundgemacht, daß dieselbe die Lieferung des Druckes der Amtsdruckpapiere in deutscher, polnischer, nach Erforderniß auch in ruthenischer Sprache für den Bedarf der k. k. Finanz-Landes-Direction und der ihr unterstehenden Aemter und Organe, dann der Lemberger k. k. Statthalterei und der derselben unterstehenden Aemter, und für den Fall, daß auch eine andere Behörde sich bezüglich ihres Drucksorten-Bedarfes dieser Verhandlung anschließen sollte, auch die Lieferung des diesfälligen Bedarfes, vom 1. Jänner 1871 angefangen, und zwar entweder für das Jahr vom 1. Jänner bis letzten December 1871, oder auch auf die unbedingte Dauer dreier Jahre, vom 1. Jänner 1871 bis letzten December 1873, an einen Privat-Buchdrucker im Concurrenzwege zu überlassen beabsichtiget.

Nur Eigenthümer von Druckereien werden zur Verhandlung zugelassen.

Zu diesem Behufe haben die Unternehmungslustigen ihre schriftlichen, gehörig versiegelten, und mit dem Vadium von 1000 fl., das ist: Ein Tausend Gulden österreichischer Währung, dann dem Nachweise, daß er Eigenthümer einer Druckerei sei, belegten Anbote, in welchen der Name und Wohnort des Unternehmungslustigen, dann der Nachlaß an Percenten der Druckpreise, den der Unternehmer anbietet, mit Ziffern und Buchstaben angegeben werden soll, bis längstens am 20. August 1870 Ein Uhr Nachmittags beim Präsidium der k. k. Lemberger Finanz-Landes-Direction zu überreichen.

Die Licitations-Bedingnisse können täglich bis zwei Uhr Nachmittags beim Lemberger Finanz-Landes-Directions-Oeconomate dann der k. k. Finanz-Direction in Czernowitz, so wie bei der Finanz-Bezirks-Direction in Krakau, Tarnow, Przemysl und Stanislau eingesehen und behoben werden.

Zum Beweise, daß diese Bedingnisse von Unternehmungslustigen richtig eingesehen wurden, muß der Offerte Ein Exemplar der gedachten Bedingnisse, welche wie gesagt bei den oben genannten Behörden eingesehen und behoben werden können, angeschlossen und in der Offerte sich darauf berufen werden.

Nach dem obigen Termine eingelangte Offerte werden nicht berücksichtiget werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.
Lemberg, am 19. Juli 1870.

(1825) **Edict.** (1)

Nr. 4558. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird dem Ludwig Kraków Gutspächter in Radziszów mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Franz Langer in Biała wegen Zahlung von 278 fl. 30 kr. öst. W. c. s. c. am 20. Juli 1870 Zahl 4558 die Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber h. g. die Tagfahrt auf den 21. September 1870 um 10 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu Biała auf Gefahr und Kosten des Belangten zu dessen Vertretung den hiesigen Herrn Advocaten Dr. Eisenberg als Curator bestellt, mit welchem die eingebrachte Rechtssache verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen, und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst zuzuschreiben haben wird.

Biała, am 21. Juli 1870.

(1827) **Edykt.** (1)

Nr. 478. C. k. sąd powiatowy Niepołomski podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia wierzytelności Piotra Kudeli w resztującej kwocie 33 złr. 73½ kr. z kosztami egzekucyjnemi 4 złr. 23½ kr. sprzedaż egzekucyjna gruntu do gospodarstwa dłużniczki Reginy Gąstołowej pod nr. 47. w Węgrzcach należącego, na piaskach zwanego 1½ morga zawierającego, graniczącego z północy z pastwiskiem gromadzkiem, od południa ze wsią Zakrzowia, od wschodu z gruntem Jakóba Królika a od zachodu z gruntem Franciszka Ptasznika w sądzie tutejszym w trzech terminach, to jest: 31. sierpnia, 20. września i 20. października 1870, każdą razą o godzinie 10. zrana z d. 28. kwietnia 1869, l. 210 ustanowionemi z tą odmianą w warunkach przedsięwziętą będzie, że jako cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa sprzedać się mającego gruntu w ilości 180 złr. i że chęć kupna mający jako wadium 18 złr. w gotówce złożyć ma.

Niepołomice, 15. Czerwca 1870.

(1819) **Edykt.** (1)

Nro. 10027. C. k. sąd obwodowy tarnowski zawiadamia niniejszem, że celem zaspokojenia wierzytelności Eliasza Leistyny przeciw masie spadkowej Freidy Beili Finkelsteinowej 1635 złr. w. a. zpn. dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 38 w Tarnowie położonej do masy spadkowej Freidy Beili Finkelsteinowej należącej.

Sprzedaż ta odbędzie się w sądzie tutejszym w trzech terminach na dniu 5. września, 5. października i 7. listopada 1870, każdą razą o godzinie 10. przedpołudniem.

Za cenę wywołania, poniżej której sprzedaż w terminach powyższych nie nastąpi, służyć będzie wartość szacunkowa 6191 złr. 51 kr. w. a.

Każdy chęć kupienia mający złożyć ma do rąk komisyi licytacyjnej zakład w kwocie 620 złr. w. a.

Na wypadek, gdyby realność w terminach powyższych nie została sprzedaną, wyznacza się termin na dzień 8. listopada 1870 o godzinie 4. po południu celem ułożenia łatwiejszych warunków sprzedaży, na który się wierzycieli wzywa.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć można.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów dnia 21. lipca 1870.

(1812) **Edykt.** (2)

Nr. 37689. Lwowski ces. król. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia byłego adwokata krajowego we Lwowie p. Zygmunta Rodakowskiego, teraz z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę p. Dawida Leiby Kronsteina wydanym został przeciw niemu na dniu dzisiejszym do l. 37689 nakaz zapłaty sumy wekslowej 700 złr. w. a. z p. n. z wekslu z daty Lwów 30. maja 1867 pochodzącej, który to nakaz doręczonym zostaje p. adwokatowi Dr. Tarnawieckiemu jako kuratorowi dla nieobecnego z zastępstwem p. adwokata Dr. Sermaka ustanowionemu.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.
Lwów, dnia 20. lipca 1870.

(1814) **Edykt.** (2)

Nr. 11200. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, iż na prośbę Chai Sary Mendlsohn dozwolił na wydanie edyktu amortyzacyjnego względem, wedle podania proszącej zagubionego wekslu z daty 16go kwietnia 1867 na sumę 300 złr. w. a. dnia 1go czerwca 1867, płatnę przez Amalię Gleitzman wystawionego, a przez Samuela Apfelbauma do zapłaty przyjętego, na rzecz Chai Sary Mendelsohn żyrowanego.

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby ów weksel posiadali, by takowy w przeciągu 45 dni od zamieszczenia tego edyktu w gazecie urzędowej lwowskiej w t. c. k. sądzie krajowym złożyli i prawa do tego wekslu wykazali, w razie przeciwnym wexel ten za amortyzowany uznany będzie.

Kraków, dnia 12. lipca 1870.

(1811) **Edykt.** (2)

Nr. 30950. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Tytus Fritze wniósł dnia 12. czerwca 1870 do l. 30950 przeciw Antoniemu Mojses pozew o extabulacyę sumy 500 złr. z p. n. ze stanu biernego realności pod L. 681¼ i o pomoc sądową prosił, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 29go sierpnia 1870 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu Antoniego Mojsesa nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do jego zastępywania i na jego koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Hryszkiewicza z zastępstwem p. adwokata Dr. Edwarda Hofmana kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 18. czerwca 1870.

(1803) **Edykt.** (2)

Nro. 1897. C. k. sąd powiatowy w Krośnie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi pana Henryka Żywickiego, cesyonaryusza Katarzyny Bręgliny mianowicie, przysądzonej wyrokiem karnym ces. król. sądu obwodowego w Sączu z dnia 11. stycznia 1860 do l. 5393 tytułem wynagrodzenia przez kradzież wyrządzonej szkody w sumie 121 złr. 80 kr. w. a. tudzież kosztów egzekucyjnych tak przyznanych w kwocie 3 złr. 62 kr., 3 złr. 88 kr., 6 złr. w. a. jak i teraźniejszych, miernie w kwocie 4 złr. 81 kr. w. a. zaliczonych, i wcałości przysądzających się dozwala i rozpisuje się egzekucyjna sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. kons. 22 w Chlebny położonej, z budynku i gruntu się składającej, egzekutę Bartłomieja Nostka własnej w trzech terminach to jest 7. września 1870, 11. października 1870 i 27. października 1870 każdą razą o 10. godzinie rano, na miejscu w Chlebny odbyć się mająca a to pod następującemi warunkami:

1. za cenę wywołania bierze się wartość szacunkowa w sumie 116 złr. w. a.,
2. licytujący winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć wadium w kwocie 12 złr. w. a.,
3. gdyby realność na pierwszych dwóch terminach wyżej lub za cenę szacunkową niebyła sprzedaną, to takowa na trzecim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie,
4. utrzymany licytant obowiązany złożyć w 14 dniach całą sumę licytacyjną po prawomocnej uchwale, licytacyę zatwierdzającej, poczem dekret własności mu wydanym, i na żądanie jego wprowadzenie wposiadanie nastąpi.

Resztę warunków licytacyi wolno w tutejszej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.
Krosno, dnia 21. czerwca 1870.

(1801) **Edict.** (2)

Nr. 1701. Vom k. k. Bezirksgerichte Bolechów wird dem Abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Mortko und Samuel Seif bekannt gemacht, es habe gegen Freide Sperling, Zerl Kluhberg, Rukel Gernsten, dann liegende Masse nach Simon Seif und die dem Wohnorte nach unbekannten Mortko und Samuel Seif pto. 131 fl. 25 kr. öst. W. Moses Jacob Streifer am 12. April 1870 Z. 1701 eine Klage überreicht, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 29. August 1870 um 9 Uhr Vormittags angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Mortko Seif und Samuel Seif unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu deren Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den Bolechower Innwohner Nathan Linner zum Curator bestellt.

Die Belangten werden demnach aufgefordert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Behelfe dem bestellten Curator mitzutheilen, ansonsten sie sich selbe die nachtheiligen Folgen aus Anlaß der Versäumten zuzuschreiben haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte,
Bolechów, am 6. Mai 1870.

(1810) **Edykt.** (2)

Nr. 38317. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem Michała Mrozowickiego, byłego właściciela dóbr, z miejsca pobytu niewiadomego uwiadamia, że przeciw niemu dnia 20. lipca 1870 do l. 38317 Dr. praw p. adwokat Edward Hofman prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę 700 złr. w. a. z p. n. wniósł, na co równocześnie nakaz zapłaty wydany został.

Gdy miejsce pobytu Michała Mrozowickiego nie jest wiadome, postanawia się temuż na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem p. adwokata krajowego Dr. Gregorowicza z substytucyą p. adwokata krajowego Dr. Dzidowskiego, pierwszemu powyższy nakaz zapłaty się wręcza i o tem Michała Mrozowickiego niniejszym edyktem się uwiadamia.

Lwów, dnia 27. lipca 1870.

(1791) **Edict.**

Nr. 3862. Vom Złoczower k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß im Register für Einzelfirmen die Handelsfirma "Rachmil J. Mościsker zum Betriebe des Schnittwaarenhandels in Brody, so wie die Seitens dieser Handelsfirma der Fr. Chaje E. Mościsker ertheilte Procuraführung eingetragen wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Złoczów, den 28. Juni 1870.

(1796) **Edykt.** (3)

Nr. 3082. Ces. król. sąd powiatowy w Sokalu podaje do publicznej wiadomości, że dla Fedka Hnatiuka, włościanina w Łuczycach, przez c. k. sąd krajowy Lwowski uchwałą z dnia 11. czerwca 1870 l. 2805 za marnotrawcę uznanego, ustanawia kuratora w osobie Jakima Hnatiuka.

C. k. sąd powiatowy.

Sokal, dnia 27. lipca 1870.

(1771) **Edykt.** (3)

Nr. 2161-2642. Ces. król. sąd powiatowy miej. deleg. w Złoczowie podaje do wiadomości, że dnia 27. września 1837 zmarł w Trościańcu małym bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Paweł Serkes, zostawiwszy pełnoletnie dzieci Jana, Michała i Piotra Serkesów, tudzież Maryę z Serkesów Kowałowa..

Ponieważ pobyt Michała Serkesa sądowi jest niewiadomy, tenże wzywa go, aby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosił się do sądu i do spadku po tymże zmarłym się oświadczył, w przeciwnym razie bowiem spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem p. adwokatem Dr. Heynem dla zachowania praw Michała Serkesa ustanowionym pertraktowanym będzie.

Z c. k. miejs. deleg. sądu powiatowego.

Złoczów, dnia 14. maja 1870.

(1806) **Edykt.** (3)

Nr. 33005. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Jędrzej Gołąb przeciw nieznanym z życia i miejsca pobytu Janowi Hertel, Maryannie Zimmer, Felixowi, Leonowi i Janowi Antoszewskiemu, Maryannie Kula, Szymonowi Kolandyk i masie nieobjętej Jędrzeja Łopuszyńskiego, tudzież przeciw Wacławowi Antoszewskiemu, Maryi Kolandyk, Józefowi Kolandyk, Katarzynie Łopuszyńskiej i Karolinie Gołąb o uznanie i intabulacyę prawa własności realności pod L. 300 4/4 we Lwowie dnia 22. czerwca 1870 do l. 33005 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego do ustnej rozprawy dzień sądowy na 30. sierpnia 1870 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Jana Hertel, Maryanny Zimmer, Felixa Antoszewskiego, Leona Antoszewskiego, Jana Antoszewskiego, Maryanny Kula i Szymona Kolandyka jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tychże i na ich koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Goreckiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Gregorowicza kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem zaleca się zapozwanym, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. czerwca 1870.

(1802) **Obwieszczenie.** (3)

L. 2631. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Bolechowie czyni się niniejszem wiadomo, że celem ściągnienia wywalczonej przez Majera Kornblüha sumy wekslowej 100 zł. w. a. z p. n. publiczna sprzedaż realności pod l. k. 208 w Wołoskiej wsi położonej, do nieobjętej ma y ś. p. Piotra Glińskiego należącej, ciała tabul. nie stanowiącej, na dn. 14. października, 14. listopada i 14. grudnia 1870, każdą razą o godzinie 10. przed południem w sądzie tutejszym z tem dodatkiem się odbędzie, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim terminie i za mniejszą cenę sprzedana zostanie.

Cena wywołania jest 130 zł. w. a., a zakład 13 zł. w. a., reszta warunków licytacyi mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bolechów, dnia 20. czerwca 1870.

(1799) **Ogłoszenie.** (3)

Nr. 9661. Adolf Vayhinger, nominowany reskryptem wysokiego c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. stycznia 1870 do l. 498 c. k. notaryusz w Grybowie, wykonał przepisaną dla c. k. notaryuszów przysięgę dnia 14. czerwca 1870 w radzie c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie. Co do powszechnej wiadomości podaje się.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków, dnia 22. czerwca 1870.

Doniesienia prywatne.

(Nadesłane).

C. k. uprzywilejowane Towarzystwo kolei żelaznej Lwowsko-Czerniowiecko-Jaskiej.

Wiedeń, dnia 31. lipca 1870.

Szanowna Redakcyo!

Dwa dzienniki wiedeńskie postanowiły sobie prześladować kolej Lwowsko-Czerniowiecko-Jaską przez nieustanne powtarzanie tendencyjnych kłamstw i najhaniebniejszych potwarzy.

Jakkolwiek ignorowaliśmy dotychczas napaście tego rodzaju a i nadal to samo czynić będziemy, poczytujemy sobie przecież za obowiązek wyświecić publiczności powody, któremi się te dzienniki przy napaściach na nas wymierzonych kierują. — Otóż tego roku odparliśmy stanowczo i bezwzględnie praktykowane dotychczas przez redaktorów tych pism **wymuszanie okupu pieniężnego.**

Upraszamy wszystkie czcigodne dzienniki Austryi, aby zechciały rozpowszechnić niniejsze oświadczenie.

Dyrekcya jeneralna towarzystwa kolei żelaznej Lwowsko-Czerniowiecko-Jaskiej.

(1818)

Geehrte Redaction!

Zwei Wiener Journale haben es sich zur Aufgabe gestellt, die Lemberg-Czernowitz-Jassy Eisenbahn durch die schmählichsten Verläumdungen und die tendenziösesten Lügen fortgesetzt zu verfolgen.

Wir haben diese Angriffe bisher vollständig ignorirt, und werden dies auch in Zukunft thun; wir halten es jedoch für unsere Pflicht, dem Publicum das Motiv mitzutheilen, welches diese Journale zu diesen Verfolgungen bestimmt, und welches einfach darin besteht, daß wir seit dem heurigen Jahre die früher beliebten **Gelderpressungen** von Seite der Redacteure dieser Blätter unbedingt zurückgewiesen haben.

Wir ersuchen die ehrenwerthen Journale Oesterreichs dieser Erklärung durch Nachdruck möglichste Verbreitung zu schaffen.

Die General-Direction der Lemberg-Czernowitz-Jassy Eisenbahn-Gesellschaft.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.